

8.32x22.35	2/4	עמוד 23	השקמה חולון ואזור	29/01/2014	40852426-1
1109500 בית חולי - 20160					

טור אישי "למה אתה עושה בעיות?"

גילוי נאות: את ד"ר ז'ק אשרוב אני מכיר שנים רבות. כן, גם מהניסיון האישי שלי. 11 ביולי 2011. שעת צהריים, חום אימים. בניידת טיפול נמרץ פקחתי לרגע עיניים וביקשתי מהרופאה שהחזיקה בידי: "בלי סירנה בבקשה". רקות אחרי כבר אחז מישהו אחר בידי, פקחתי שוב עיניים וראיתי אותו: מחלק הוראות במהירות, לוחץ לי על בית החזה ונוחף: "למה אתה עושה בעיות, לא מתאים לך?". במשפט הבא הוא הבחיל אותי לגמרי. "מחכים לך בטיי-פול נמרץ לב, אני אהיה איתך, תהיה רגוע". נרגעתי ונרדמתי. בימים שאחרי, הוא ליווה אותי כל הזמן. היה בקשר עם הרופאים, נתן הוות דעת ואפילו פסל בדיקה קשה שהייתי אמור לעבור. "ניסי-תי שתימנע מכך, וטוב שהצ'י להתי. פחות סבל", סיכם. מאוחר יותר היינו בקשר, דיברנו לא מעט, והייתי מה-ראשונים לברך אותו כאשר נודע לי שנבחר כ"יקיר הור-לון". דיברנו גם בהקשרים של אירועים שכתבנו עליהם ב"השקמה", והוא הקפיד תמיד להעניק את הזווית הרפואית. לא פעם פניתי אליו כאשר מישהו מוכר היה בדרך למיון, והוא? תמיד קשוב, תמיד עונה, נעים, מסביר פנים, סבלני. כי כזה הוא. אני בטוח שכל מי שמכיר אותו - יאמר אותו הדבר. כי ד"ר ז'ק אשרוב הוא לא רק רופא - הוא אדם!

איציק עזרא
itzike@haaretz.co.il

לתפקיד ולמלא אותו. הוא יוביל את המחלקה והשירות למקום לו הציבור ראוי".

לידה במכונית

ידוע שמחלקת מיון וולפ-סון היא ממחלקות המיון הע-מוסרת ביותר בארץ. זאת, עם כ-140 אלף ביקורים בממוצע לשנה, כ-400 פניות בממוצע ליממה, ו-12,000 ביקורי-ים בממוצע בחודש. יש לך מקרה או מקרים שזכורים לך במיוחד?

"העבודה במיון והמקרים שבו, הם ספר לימוד רפואה מלא לסטודנטים ומתמחים. העבודה במיון מפגישה מכלול מחלות ובעיות רפואיות בקנה מידה ענק. כל מטופל ובני המי-שפחה שלו, הם הרי מיוחדים. מצד שני, זהו חדר מיון העמוס ביותר בארץ, כאשר מחשבים את מספר הפונים יחסית לגודל בית החולים ולמספר הרופאים והאחיות שבו. בהשוואה לבתי חולים אחרים עם 1,400 מיטות 1,200 רופאים, כאן - מספר המיטות הוא 670 ומספר הרופאים בבית החולים עומד על 420. למרות העבודה השוחקת, היו גם מקרים אשר הותירו זי-כרון. היינו המיון הראשון בארץ שקלט פצועים רבים ממעשה פשע על רקע לאומני. זה היה בפורים עת בני הנוער חגגו את החג במועדון ביפו שאליו נכנס מחבל עם חרב, והחל לפגוע בחוגגים שלא ידעו בדיוק איך להתגונן מפניו. לא הייתה הת-רעה, לא הודיעו לנו על ההגעה של פצועים שנחתו במיון בלי שנערכנו קודם. למרות זאת, ההתארגנות הייתה מהירה. הורדנו צוותים מהמחלקות וטיפלנו כפי שאנחנו יודעים. הזיכרון של הגעת האמבולנ-סים בזה אחר זה עם נהגים מבור-בלים ונוער שלא הבין מה ומי הכה בו, נשאר חרוט. בהמשך, בכל הפיגועים קלטנו מאות